

Încă din fragedă copilărie știm că basmele încep cu „A fost odată ca niciodată...”. Din fericire basmele devin povești de viață atunci când există dragoste pentru oameni și pentru tot ceea ce-i face pe aceștia fericiți.

Povestea noastră de viață pe care dorim să o relatăm aici începe cu dorința domnului primar Gheorghe Constantin Silviu de a antrena două generații aflate la capete diferite ale vieții, în activități comune, de a transforma măcar pentru o zi, bunicii și nepoții în parteneri de joacă. Odată lansată ideea, a și apărut ZIUA PORȚILOR DESCHISE la CLUBUL PENSIONARILOR. O zi în care bunicii și nepoții de toate vârstele, au primit cu bucurie invitația de a petrece împreună o zi la joacă și jocuri, o zi în care să predomine interacțiunea, bucuria și de ce nu, apropierea de familie. Dacă, cel puțin pentru câteva ore am reușit să aducem bucurie în sufletele oamenilor, atunci, cu siguranță ne-am atins scopul.

Este dificil să descrii în cuvinte bucuria, libertatea, starea de fericire care au animat clubul nostru în această zi. Emoțiile sunt dificil de descris, de aceea vă voi spune povestea noastră în imagini; ele vorbesc de la sine despre bucuria de a fi bunic. Ziua a trecut plină de veselie și bună dispoziție. Copiii au învățat de la generația experimentată diferite jocuri și trucuri, au fost supravegheați de cunoscători la jocul minții - șahul, și antrenați la tenisul de masă.

Dar schimbul între generații s-a făcut și dinspre aripa tânără către cei mai în vârstă atunci când cei mai mici i-au atras pe bunici în noile lor jocuri, cum ar fi fotbalul de masă sau monopoly. Jocul de rummy a adus împreună mulți bunici și nepoți. Nimic nu este mai frumos decât o zi de vacanță petrecută împreună și cu mare drag, atât de bunici, cât și de nepoții lor, la clubul pensionarilor din Otopeni.

Nici un joc nu a rămas nedesfăcut; asta era și ideea. Scrabble, domino, cărți, șah, table, „Nu te supăra, frate!”, monopoly, puzzle, rummy, toate au fost redescoperite de bunici împreună cu nepoții lor.

Zâmbetul de pe fețele bunicilor și bucuria nepoților, ne-au încălzit și nouă inimile și i-am simțit pe toți ca pe o mare familie.

Am avut printre noi și bunici adoptivi... acei oameni cu suflet larg care, chiar dacă nu au avut propria lor familie, au fost inimoși și cu mare drag alături de toți ceilalți. Pentru o zi, am avut în clubul nostru oameni care s-au bucurat de veselia celor mici, chiar dacă sufletul lor poate, plângea cu gândul la oamenii de care viața îi desparte. Dacă pentru câteva ore am reușit să le

luminăm sufletul, atunci și noi, echipa clubul pensionarilor suntem fericiți.

Miercurea este zi de dans clasic. Ritmuri de tango și vals au răsunat în sală, copiii s-au alăturat vârstnicilor la ora de dans și foarte încântați au încercat să danseze precum bunicii lor. Dar și bunicii au fost puși la treabă atunci când în sală a răsunat muzica modernă, iar ei au trebuit să facă față micilor dansatori.

Pe 24 Iunie a fost și nașterea Sfântului Ioan Botezătorul (Sânzâienele în tradiție populară), dar și ziua iei românești; așadar o zi importantă pentru orice om care simte, iubește și trăiește românește. Tocmai de aceea mare ne-a fost bucuria când în jurul nostru am văzut o mulțime de ii românești, portul nostru tradițional purtat atât de bunicuțe, cât și de nepoate.

Nimic nu este întâmplător în viață, și de aceea bucuria pe care toți cei prezenți au resimțit-o petrecând câteva ore împreună este un semn că menirea clubului pensionarilor este atinsă, aceea de a crea un cadru relaxant și nonconformist, un cadru în care pensionarii noștri să își descopere noi valențe ale personalității lor, un mediu cald, familial, în care inimile se încălzesc și grijile sunt lăsate la ușă.

Text/Foto: Manuela Formunda